

Quốc Nạn Và Dân Tộc Nạn

Một nước bị quân xâm lược tới chiếm đóng, cai trị. Chup lên đầu lên cổ dân tộc đó một cái ách nô lệ. Bóc lột hết tài nguyên, của cải vật chất. Toàn dân trong nước phải sống một kiếp đầy đọa không khác gì kiếp ngựa trâu.

Đất nước có khi còn bị sáp nhập vào nước khác làm một thứ quận huyện nữa.

Nhưng nếu QUỐC HỒN, TRUYỀN THỐNG và VĂN HÓA của nước đó vẫn còn âm ỷ sống trong Tâm thức người dân thì đây mới chỉ là “QUỐC NẠN” thôi.

Bởi vì cũng giống như con người, nếu chỉ vì bị đầy đọa về thể xác thôi mà linh hồn vẫn còn thì chưa thể chết được. Vẫn còn có hy vọng quật khởi, vùng lên mà đánh đuổi quân xâm lăng; tái tạo lại cuộc sống.

Như nước Việt ta, vốn là một “VĂN HIẾN CHI BANG” từ ngày QUỐC TỔ HÙNG VƯƠNG dựng nên nước VĂN LANG, với một nền văn minh văn hóa NÔNG NGHIỆP TRỒNG LÚA NƯỚC, trước tộc HOA HÁN cả nhiều ngàn năm. Thế mà sau đó đã bị BẮC THUỘC hơn mười thế kỷ. Đất nước ta đã biến thành quận huyện của nước TÀU. Phong tục của nước ta đã bị người HÁN ép buộc đổi thay theo phong tục của họ. Họ đã “BÓP MÉO” cả lịch sử nước ta. Cho rằng chính họ mới là người khai hóa cho dân tộc ta. Nào dạy dân ta cách cấy ruộng, trồng lúa; phong tục cưới hỏi để lấy vợ lấy chồng v.v... và v.v... (các sử gia của ta cũng đã lầm lẫn chỉ vì dùng sử liệu của người TÀU mà viết sử nước ta).

Họ lại còn đem VĂN HÓA, HỌC THUẬT của họ sang truyền bá để mong HÁN HÓA dân tộc ta như họ đã HÁN HÓA được các tộc BÁCH VIỆT khác trong khu vực phía nam sông DƯƠNG TỬ. Ông cha chúng ta đã phải MƯỢN chữ viết của họ mà viết. MƯỢN sách vở của họ mà học. Vào thời đó, đa số khoa bảng của ta đã PHỤC TÀU, SỢ TÀU, đã trở nên VONG THÂN, VONG BẢN.

Cũng may, đó chỉ là thiếu số khoa bảng vong bản thì mới bị ảnh hưởng như thế thôi.

Tầng lớp bình dân nơi thôn dã, mà lại là đại đa số dân tộc, sinh sống nơi xóm làng vẫn giữ được TÂM HỒN CỦA NGƯỜI VIỆT (từ thời ông cha ta mới dựng nước) một cách vững vàng.

Sau lũy tre xanh, văn hóa Tàu tuy có thâm nhập nhưng chỉ cái gì tốt, cái gì thích hợp với tâm hồn Việt thì người dân nông thôn mới dung hóa, còn thì bị loại bỏ cả. Bởi vì dân tộc ta, nhất là ở nông thôn vốn có truyền thống “PHÉP VUA THUA LỆ LÀNG” từ lâu đời rồi !

Cũng từ cái vốn của truyền thống dân tộc này, vẫn tồn tại nơi hạ tầng cơ sở nông thôn của xã hội Việt Nam, “HỒN VIỆT” vẫn sống, sống hùng, sống mạnh. Cho nên chữ Tàu thì chúng ta viết, bởi vì không thể một sớm một chiều mà chúng ta có thể có được một hệ thống chữ viết tốt hơn, nhưng ông cha ta không phát âm như người HÁN mà lại phát âm theo cách riêng của chúng ta.

Tuy là “HỌC NHỜ VIẾT MƯỢN”, ông cha ta vẫn **chỉ dùng chữ của họ mà nói lên cái TƯ TƯỞNG, cái HỌC THUẬT VIỆT, của dân tộc ta mà dạy bảo con cháu cho nên người, thí dụ như câu:**

“TIÊN HỌC LỄ HẬU HỌC VĂN”

Chữ thì chữ Tàu thật đấy, nhưng rõ ràng Tư Tưởng là Tư Tưởng VIỆT. Trong văn chương Tàu không hề có câu này.

Cũng chẳng khác gì như bây giờ chúng ta viết về văn hóa, lịch sử Việt Nam bằng tiếng Anh hay tiếng Pháp vậy.

Suốt hơn 1000 năm lệ thuộc phương bắc và sau đó gần 1000 năm nữa chịu ảnh hưởng văn chương, học thuật, văn hóa của người Tàu; Cuối cùng ông cha chúng ta cũng có được thứ chữ riêng của mình, đó là chữ NÔM.

Nhờ còn giữ được QUỐC HỒN, QUỐC TÚY mà ông cha ta đã vùng dậy đánh đuổi quân xâm lược bắc phương, thoát được ách nô lệ lâu dài của ngàn năm.

Được như vậy chính là nhờ khí thiêng sông núi nhờ Quốc Hồn Việt Nam đã tạo ra những người Việt Nam kiệt xuất như TRẦN HƯNG ĐẠO, HỒ QUÝ LY, NGUYỄN TRÃI với cái học thuật chủ trương:

“NHẬP NÔ” mà “XUẤT CHỦ”

Đến thời Pháp thuộc, nước ta cũng đã mất vào tay quân thực dân phương tây. Dân tộc ta cũng đã bị điều linh dưới ách nô lệ. Hầu hết các khoa bảng tây học của ta cũng đã bị mờ mắt vì cái văn minh, văn hóa gốc du mục Tây âu rất sâu đậm.

Thế nhưng “HỒN VIỆT” (lại một lần nữa) vẫn cứ tồn tại sau lũy tre xanh.

Chính cái “HỒN VIỆT” này cũng lại đã UN ĐÚC ra những nhà cách mạng PHAN BỘI CHÂU - LƯƠN VĂN CAN - NGUYỄN THÁI HỌC - LÝ ĐÔNG A và còn ai nữa nhĩ...?

Nếu người Việt còn, tiếng Việt còn mà HỒN VIỆT mất thì nước VIỆT đâu có còn cũng như không! Đó mới là “DÂN TỘC NẠN”.

Vấn đề lớn nhất của chúng ta hôm nay, là phải tìm xem những gì đích thực là VĂN HÓA VIỆT, TRUYỀN THỐNG VIỆT, tức là cái HỒN VIỆT để mà bảo vệ nó, phát huy nó cho tốt trong khả năng của mình sẵn có rồi truyền lại cho con cháu.

Khi nào HỒN VIỆT mà còn tồn tại thì chúng ra sẽ còn tất cả.

Chúng ta sẽ bảo tồn được nòi giống VIỆT. Bảo tồn được giang sơn xã tắc. Bảo tồn được cánh đồng lúa bát ngát. Bảo tồn được tinh thần của ba gian nhà tranh ấm cúng thân thương để cho gia đình ta trú ngụ, để cho con cháu có nơi đặt bàn thờ mà thờ kính Tổ tiên, Ông bà, Cha mẹ.

Rộng ra chúng ta mới giữ được đình, miếu, lăng tẩm để thờ cúng QUỐC TỔ, thờ cúng những anh hùng dân tộc đã lao tâm khổ trí, đã hy sinh xương máu để gây dựng cho chúng ta một giải non sông gấm vóc chạy dài từ ÁI NAM QUAN tới MŨI CÀ MAU và biết bao Truyền thống và phong tục tốt đẹp. Lại dạy cho chúng ta những kinh nghiệm, những phương cách ứng xử lúc bình thường và khi hoạn nạn để dân tộc ta suốt 4000 năm đã có thể vượt qua biết bao nhiêu khó khăn. Đánh thắng được biết bao nhiêu cuộc xâm lăng thật hung hãn, thật độc ác. Lại còn vượt thoát được biết bao nhiêu âm mưu của những ngoại bang muốn tiêu diệt QUỐC HỒN, QUỐC TỬY của chúng ta.

Cứ lấy chuyện của dân tộc DO THÁI mà ngẫm thì rõ ràng “QUỐC NẠN” tuy là một sự điều linh, khốn khó của một dân tộc thật đấy. Nhưng vẫn còn có thể cứu gỡ được. Chưa phải là Tuyệt vọng; bởi vì “HỒN NƯỚC” ý chí độc lập của họ vẫn còn sống âm ỷ trong những con người là thành phần của dân tộc đó.

Dân tộc ấy dù cho có lâm cảnh QUỐC PHÁ GIA VONG mà ý chí phục quốc vẫn còn tiềm tàng thì chỉ cần có thời cơ thuận tiện là có thể thành tựu được.

Như ta đã thấy đấy, dân tộc DO THÁI suốt hơn hai ngàn năm qua tổ quốc của họ đã bị xóa bỏ trên bản đồ thế giới. Dân tộc DO THÁI đã phải bôn ba, tha hương cầu thực, khắp năm châu bốn biển, sống một đời sống thật là khốn khó trong những ghetto, bị kỳ thị, hành hạ và khinh bỉ, không còn có thể khốn khổ khốn nạn hơn được nữa, Tiếng nói của họ, Tiếng Hébreux đã trở thành một thứ “TỬ NGŨ”! Rồi chỉ mới đây thôi, trong Đệ nhị thế chiến, nhà độc tài Hitler đã xuống tay độc ác, quyết tâm tiêu diệt dân tộc DO THÁI bằng một hệ thống lò giết người lừng danh một thuở.

Thế nhưng Thế giới đã kịp thời can thiệp để cho dân tộc DO THÁI, tuy đã lâm nạn diệt chủng, nhưng chưa bị TẬN DIỆT. Mà tận diệt làm sao được khi mà HỒN NƯỚC và những Truyền thống DO THÁI vẫn còn sống, người DO THÁI vẫn còn tồn tại.

Cuối cùng DÂN TỘC DO THÁI lại tái sinh, hiên ngang tái lập được QUỐC GIA DO THÁI trên trái đất này. Dân tộc DO THÁI lại tụ tập lại và tái tạo được cuộc sống hùng mạnh chẳng thua gì những dân tộc khác

Xem như thế thì “QUỐC NẠN” chưa phải đã là đường cùng, tuyệt vọng. Chính là “DÂN TỘC NẠN” mới là vấn đề, sinh tử, mà một dân tộc cần phải bằng mọi giá đương đầu mà giữ lấy cho bằng được cái HỒN NƯỚC của mình (nếu không muốn cho dân tộc mình bị DIỆT VONG).

Trên thế giới, từ cổ chí kim đã có biết bao nhiêu dân tộc đã bị DIỆT VONG; như những TỘC BÁCH VIỆT ở phía nam sông DƯƠNG TỬ. Bao nhiêu văn hóa, bao nhiêu truyền thống tốt đẹp của họ đều bị người HÁN thu đoạt biến thành của họ cả. Người Bách Việt tuy không bị tiêu diệt, nhưng không còn là BÁCH VIỆT nữa, đã trở thành người HÁN cả rồi.

Duy chỉ còn hai bộ tộc là LẠC VIỆT và ÂU VIỆT là còn giữ được QUỐC HỒN, QUỐC TÚY mà thoát khỏi được sự HÁN HÓA mà thôi.

Còn biết bao nhiêu dân tộc khác nữa ở lục địa Âu châu, Á châu và Mỹ châu hay Úc châu, tuy chưa bị diệt chủng nhưng đã bị DIỆT VONG rồi.

Cũng có biết bao nhiêu Quốc gia dân tộc đã bị bạo lực của chủ nghĩa đế quốc Vô thần cộng sản áp đảo, hoặc là đã bị sát nhập vào cái gọi là LIÊN BANG SÔ VIẾT để bị thực dân NGA trực tiếp cai trị. Hoặc là bị lũ cán bộ cộng sản tay sai người bản xứ vong thân, bán rẻ cả tổ tiên ông bà cha mẹ, giao nộp linh hồn cho quỷ đỏ, cai trị, đàn áp, giết chóc anh em, đồng bào, tiếp tay cho lũ thực dân đỏ tẩy xóa đi linh hồn của dân tộc.

Đến nay, dân tộc nào còn giữ được HỒN NƯỚC thì đã phục hưng rồi. Còn nơi nào còn u mê chưa đủ sức thức tỉnh thì cũng đành A MEN! Thôi.

Xem như thế thì “DÂN TỘC NẠN” quả là cần phải can đảm, sống chết quyết liệt, đương đầu thì mới mong giữ được HỒN NƯỚC mà tránh cho dân tộc cái đại họa DIỆT VONG. Nó còn tệ hại hơn là bị DIỆT CHỦNG nữa!

Như nước VIỆT ta, sau hơn 1000 năm dưới ách thống trị của BẮC PHƯƠNG cai trị, một trăm năm lệ thuộc thực dân Pháp, vài chục năm nay đang bị nhuộm đỏ bởi một ý thức hệ không tưởng ngoại lai. Bây giờ chúng ta hãy tự xét xem tương lai của tổ quốc ta sẽ đi về đâu? Tương lai của dân tộc ta sẽ như thế nào?

Trên thế giới ngày nay, đã và đang diễn ra một cuộc chiến tranh TOÀN DIỆN. Theo chiến lược gia CLAUSEWITS của nước PHỔ thì đó là một cuộc chiến tranh triền miên, bao gồm mọi mặt, mọi loại:

- Chiến tranh QUÂN SỰ.
- Chiến tranh CHÍNH TRỊ.
- Chiến tranh KINH TẾ.
- Chiến tranh NGOẠI GIAO V.V...
- Và nhất là CHIẾN TRANH VĂN HÓA.

Người ta nói rằng:

- “Làm Thuốc mà lầm thì chỉ giết chết có một người”
- “Làm Chính trị mà lầm thì giết chết muôn người”
- “Làm Văn hóa mà lầm thì giết chết muôn đời”.

Như vậy thì đủ hiểu vấn đề VĂN HÓA nó quan trọng đến mức nào đối với một dân tộc!

Chúng ta có bảo vệ được BẢN SẮC VĂN HÓA của dân tộc VIỆT mình thì mới còn giữ được TÂM VIỆT và HỒN VIỆT. Giống nòi LẠC LONG mới còn giữ được QUỐC HỒN QUỐC TÚY. Dân tộc ta mới có sức đề kháng mọi cuộc xâm lăng, kể cả cuộc XÂM LĂNG KHÔNG TIẾNG SÚNG tức cuộc XÂM LĂNG về Văn hóa !

Dân tộc ta đã từng bị giống người phương Bắc lúc nào cũng mang nặng ý đồ bành trướng xuống phương nam để thực hiện bệnh Hội chứng Đại Hán, phát huy truyền thống “hưng HOA diệt DI” của KHỔNG TỬ. Họ cố tình xóa bỏ bản sắc văn hóa của ông cha ta, áp đặt cái văn hóa của họ cho dân tộc ta, bắt chúng ta phải tôn thờ KHỔNG TỬ - LÃO TỬ - MẠNH TỬ V.V... xem họ như các ông THÁNH BÁT KHẢ XÂM PHẠM.

Trong suốt một ngàn năm BẮC THUỘC, mà cho đến nay, ảnh hưởng vẫn còn in đậm nét trong đầu óc giới KHOA BẢNG nước ta.

Một luồng văn hóa khác từ ẤN ĐỘ đã đi vào nước ta cũng mạnh mẽ không kém, gần như cùng một thời gian, mà ảnh hưởng cũng vẫn còn vương vấn tản mát trong dân gian nước ta, có nhiều người đã lầm tưởng, cho đó là **một thứ quốc giáo của dân tộc ta nữa**. Hoặc tôn giáo truyền thống của dân tộc!

Trong suốt một trăm năm (từ 1885 đến 1954) thực dân Pháp đến xâm lăng nước ta, đem đến cho ta một thứ văn hóa và một Tôn giáo thật xa lạ để cạnh tranh với hai thứ văn hóa Tàu và Văn hóa Ấn Độ đã có từ trước trên đất nước ta.

Ảnh hưởng Văn hóa cũng gây được, không phải là ít, trong lớp người nay đã lớn tuổi, có học, bây giờ phần lớn đã quá vãng rồi. Còn về phần Tín ngưỡng thì vẫn còn khá phổ biến trong quảng đại quần chúng, nhờ sự tổ chức chặt chẽ và có hệ thống.

Mới đây thôi, nương theo phong trào chống xâm lăng và khát vọng dành Độc lập của dân tộc ta, người Cộng sản lại khéo léo, thủ đoạn đem đến cho dân tộc ta một thứ Văn hóa duy vật, áp đặt nó lên dân tộc ta. Để rồi đã gây ra biết bao nhiêu là đổ vỡ, khổ đau và cũng đã tiêu phí hơi nhiều xương máu của giống nòi ta. Họ có công hay có tội thì đã là người Việt Nam ai mà không thấy?: Không biết? Đến nay có lẽ chính những người Cộng sản hình như họ cũng đã thấy nữa thì phải.

Vì có sự hiện diện của người Cộng sản trên đất nước ta, cho nên người Mỹ cũng đã đến với dân tộc ta dưới chiêu bài “GIÚP DÂN TA mà CHỐNG CỘNG SẢN”. Đồng thời họ cũng đem đến cho chúng ta một thứ Văn hóa thực tiễn thực dụng đến độ phi nhân với nền Kinh tế “MỸ QUỐC VIỆN TRỢ” v.v... và v.v...

Ảnh hưởng của những nền văn hóa văn minh nói trên đã và còn đang tác động rất mạnh vào đời sống của người dân Việt Nam chúng ta, dù là ở Quốc ngoại hay Quốc nội.

Chuyện GIAO LƯU VĂN HÓA là một việc TỰ NHIÊN, không thể nào tránh được. Có điều con người phải KIÊN ĐỊNH được BẢN SẮC văn hóa của dân tộc mình rồi tùy việc mà dung hóa những điều hay của Văn hóa khác, miễn là nó thích hợp với bản sắc Văn hóa của dân tộc mình mà cũng đừng có phá hủy, tiêu diệt cái bản sắc văn hóa riêng của dân tộc mình thì là một điều tốt. Còn ngược lại thì không tốt!

Nhiều người Việt Nam ở hải ngoại, cũng như ở trong nước, trí thức cũng như không trí thức, đã cố gắng đi tìm cái bản sắc Văn hóa của dân tộc Việt Nam ta. Họ đã trở về nguồn để tìm hiểu. Nhưng hầu hết đã quá CÂU NỆ vào sách vở và đã dừng lại ở “TAM GIÁO” (NHO - LÃO - PHẬT). Chưa thấy có mấy người đi được xa hơn thế.

Vậy không lẽ trước khi nội thuộc nước TÀU thì ông cha, tổ tiên chúng ta là một đám người không có văn hóa, sống một đời sống y như thú vật hoang dã hay sao? Chỉ có sức vật thì mới không có văn hóa!

Chắc chắn là ông cha chúng ta phải có 1 nền văn hoa nào đó, có phải không? Ông cha chúng ta là **con người** mà! Nhóm người có quê hương và đất nước (nước Văn Lang, nước Âu Lạc) rõ ràng mà!

Thế thì, nếu đã có, thì văn hóa của dân tộc ta đích thực nó như thế nào đây? Phải chăng nếu chỉ thấy cái siêu việt của người mà không thấy cái hay, cái đẹp của mình là gián tiếp miệt thị TỔ TIÊN mình.

Trên chiến tuyến của cuộc XÂM LĂNG KHÔNG TIẾNG SÚNG hiện nay, chúng ta, dân tộc Việt Nam, đang bị ít ra là ba địch quân, đứng ra là ba kẻ thù rất mạnh tấn công, người Việt trưởng thành với tâm việt, hồn Việt sẽ nhận diện được những kẻ thù đó, mà mục tiêu của

họ là TRIỆT TIÊU, XÓA SẠCH bản sắc văn hóa Việt của nòi giống ta, rồi cấy vào đó thứ văn hóa của họ để HÓA dân ta thành một thứ DÂN TỘC MẮT GỐC (VONG BẢN). Làm cho TÂM chúng ta không còn là TÂM VIỆT, mà hồn chúng ta cũng chẳng còn là HỒN VIỆT nữa. Như thế thì QUỐC HỒN, QUỐC TÚY của dân tộc ta làm sao mà còn tồn tại được ?

Người Việt thì còn đấy, tiếng Việt dù cũng chưa mất, nhưng những người Việt này không còn cái HỒN VIỆT nữa. Họ sẽ trở thành cái giống gì đây ?

Trong lịch sử NHÂN LOẠI điều đó cũng đã xảy ra rồi đấy chứ !

Trong quá khứ, cả một ĐẠI TỘC BÁCH VIỆT sinh sống ở phía nam sông DƯƠNG TỬ, đã có một nền văn hóa, văn minh, trồng lúa nước lâu đời, nhưng đã bị HÁN HÓA đất đai đã trở thành những tỉnh của nước Trung Hoa bây giờ. Chỉ còn có hai tộc là ÂU VIỆT và LẠC VIỆT ở phía nam, sinh sống trên vùng Châu thổ sông Hồng và sông Mã là còn giữ được TÂM VIỆT VÀ HỒN VIỆT cho đến ngày nay, còn duy trì được Quốc hồn, Quốc túy cho nên còn tồn tại mà không bị Hán hóa, dù rằng phải trải qua nhiều gian nguy và phải trả một giá đắt bằng xương trắng máu đào. Cũng là nhờ tinh thần yêu nước cao độ và ý chí quật cường bất khuất dai dẳng xuất phát từ TÂM VIỆT và HỒN VIỆT mà ra cả.

Sở dĩ ông cha chúng ta đã làm được như vậy là nhờ còn bảo tồn được nội lực của bản sắc văn hóa Việt, đời này qua đời khác, trải nhiều ngàn năm với nền văn hóa truyền khẩu xóm làng phát khởi từ THIÊN THƯ VÔ NGÔN của trời đất, được thể hiện qua tiếng nói nội tâm (tâm thức) của dân tộc: Ca dao, tục ngữ, huyền thoại v.v...

Chính nhờ vào sự trực nhận được những ý tưởng chân xác trong THIÊN THƯ VÔ NGÔN trong tĩnh lặng, ở trạng thái tâm hòa cùng vũ trụ. Do đó, dân tộc ta đã gầy được sức sống bền dẻo mãnh liệt, biết tiến biết thoái, biết quyền biến, biết tùy thời tùy hoàn cảnh, biết khôn khéo thâm hóa những điều hay, đẹp trong văn hóa của người mà thích hợp và có lợi cho dân tộc mình, bồi bổ cho nội lực văn hóa Việt, ngày thêm phong phú, để khi thời cơ đến thì biết cách hành động. Đó là nhờ những người Việt trưởng thành, đã trải qua quá trình giáo dục nhân bản tâm linh trong nền văn hóa trồng lúa nước. Điều này ông cha ta đã tóm gọn trong câu: học ăn, học nói, học gói, học mở. Từ đó mà biết cách học những yếu tính của văn hóa ngoại nhập, trong tinh thần NHẬP NÔ XUẤT CHỦ.

Cái đau thương của con dân ĐẠI TỘC BÁCH VIỆT sống trên đất Tàu đã bị Hán Hóa là chẳng những mất hết BẢN SẮC, chẳng còn HỒN NƯỚC, không còn Quốc hồn Quốc túy, đã quên mất mình là ai, mà còn có nhãn quan hẹp hòi, sai lạc. Thí dụ như nhà Cách Mạng Tôn Dật Tiên, ông vốn quê ở QUẢNG ĐÔNG, hậu duệ của Đại Tộc Bách Việt khi xưa (nay đã bị Hán hóa) lại lên giọng chê bai con cháu Lạc Long Quân là “có truyền thống nô lệ”! Khiến cho một người Nhật là ông Khuyển Dưỡng Nghị phải giải thích rằng, cái dân tộc có Truyền

thống NÔ LÊ không phải là dân tộc Việt Nam, bởi vì chỉ có họ mới là BỘ TỘC BÁCH VIỆT duy nhất không bị HÁN HÓA.

Cứ xem lại lịch sử mà suy ngẫm thì ngày nay nếu chúng ta, dân tộc Việt Nam, mà bị bại trong cuộc chiến tranh VĂN HÓA này thì điều gì xảy ra cho giống nòi ta, dân tộc ta, đất nước ta, chúng ta sẽ đi về đâu ? Chắc cũng chẳng cần phải thông minh cho lắm, chẳng cần phải tài cao học rộng như các nhà Khoa Bảng, cũng có thể thấy được rồi.

Tất cả chỉ còn trông vào sự thức tỉnh của những người VIỆT CHÂN CHÍNH, con cháu đích thực của Vua Hùng thuộc dòng dõi Tiên Rồng, xem có còn đủ dũng cảm đứng lên mà giữ lấy QUỐC HỒN hay không ? Chúng ta phải tỉnh táo nhận định cho rõ ràng xem chúng ta đang lâm vào hoàn cảnh QUỐC NẠN hay DÂN TỘC NẠN ? Hay là chúng ta đang rơi vào cả hai ĐẠI HẠN oan khiên này ?

Phó bảng Lê Đình Châu
Tủ Sách Việt Thường
www.tusachvietthuong.org